

**ÎNCHEIERE**

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,  
JudecătoriSvetlana Filincova,  
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dudineț Iurii, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Dudineț Iurii împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/294, cu privire la constatarea faptului inexistenței datoriei, excluderea sumei din factura de plată pentru energia termică și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Dudineț Iurii și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2016,

**c o n s t a t ă :**

La 29 februarie 2016, Dudineț Iurii s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/294, cu privire la constatarea faptului inexistenței datoriei, excluderea sumei din factura de plata pentru energia termică și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la mijlocul lunii decembrie 2015 și la mijlocul lunii ianuarie 2016 a primit facturile de plată pentru energia termică livrată apartamentului în care domiciliază.

În factura de plată pentru luna noiembrie 2015 este reflectată suma de 61,29 lei și datoria în mărime de 18 027, 27 lei, iar în factura de plată pentru luna decembrie suma de 94, 95 lei și datoria în mărime de 18 088, 56 lei, iar în total spre plată 18 183, 51 lei.

Reclamantul a subliniat că, datoria în mărime de 18 027, 27 lei urmează a fi anulată deoarece conform hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2015 a fost stabilită datoria sa pentru energia termică în mărime de 11 861, 57 lei, care a fost deja achitată fapt confirmat prin bonul de plată nr. 1 din 16 noiembrie 2015.

În scopul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului, reclamantul a expediat în adresa administratorului Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/294 o somație prin care a solicitat excluderea din factura de plată a sumei datoriei în mărime de 18 027, 27 lei. Conform răspunsului primit la 08 februarie 2016, i-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor indicate în cererea prealabilă.

Reclamantul a solicitat în instanță, anularea datoriei pentru energia termică livrată apartamentului în care domiciliază în mărime de 18 027, 27 lei, obligarea părâtului să excludă suma datoriei menționate din factura de plată, repararea prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2016, s-a admis parțial acțiunea și s-a constatat lipsa datoriei pentru energia termică a lui Iurie Dudineț la data emiterii facturii pentru achitarea energiei termice la locul de consum, pentru luna noiembrie 2015, s-au exclus din facturile pentru achitarea energiei termice pentru luna noiembrie 2015 și luna decembrie 2015 datoria în mărime de 18 027 (optsprezece mii douăzeci și șapte) lei 27 bani. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Dudineț Iurii și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2016.

La data de 26 iunie 2017, Dudineț Iurii a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, solicitând de fapt casarea parțială a acesteia și a hotărârii instanței de fond în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte unei noi hotărâri de admitere a pretenției.

În motivarea recursului declarat, Dudineț Iurii a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La data de 14 decembrie 2017, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/294 a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Justiției, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Dudineț Iurii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii

circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Dudineț Iurii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

### **d i s p u n e:**

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Dudineț Iurii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova